

Ja tenim Generalitat!

L'alegria ha estat tan grossa, que aquests darrers dies tothom diu el mateix: Ja tenim Generalitat! Això sí: descafeïnada, aigualida, desensucrada, devaluada; però la qüestió bàsica és que tanmateix, en aquests moments, tenim quelcom que ens ha obligat a suar sang per aconseguir-ho.

Ara bé. Què podem obtenir d'aquesta Generalitat? Primer de tot, tots els catalans han de saber que no pot fer miracles; és impossible i absurd arribar a creure que aquest escadusser i encara no constituït govern català, ens ho solucionarà tot, com si fos un joc de màgia.

La situació política, econòmica i social de la nostra nació és tan espatllada, que la Generalitat es trobarà amb uns problemes molt gruixuts, que, sens dubte, impossibilitaran redreçar-ho tot, sense que el poble català es posi incondicionament al seu costat, sense fer cabal de les campanyes organitzades per grups contraris al nostre alliberament nacional, i fent pinya, tots plegats, contra els problemes que durant 40 anys de corrupció i caciquisme han hipotecat gairebé el futur nacional de Catalunya.

És per tot això que hem d'adonar-nos ja ara mateix que l'actual moment polític és d'una importància històrica superlativa. Cal que cada ciutadà tingui suficient personalitat per a no deixar-se manipular per cap dictador; sigui de la mena que sigui. Catalunya ja n'està tipa, ben tipa de dictadures. El poble català s'ha de convèncer definitivament que té dret d'existir amb una personalitat nacional. Que ningú no té el privilegi de perseguir i reprimir altri, perquè la seva forma d'actuar, social i políticament, sigui diferent a la pròpia.

No volem bretolades. Volem gent que tingui esperit constructiu, que treballi i que lluiti enèrgicament, anteposant sempre els interessos de Catalunya als interessos de classe i de partit. Volem diàleg i educació política. Desitgem —ja ara— una democràcia autèntica; que respecti els Drets Humans. Cal —i això mai no ens cansarem de remarcar-ho— que tots els catalans siguem ciutadans conscients, perquè poguem defensar amb fermesa la nostra petita i minvada Generalitat; intentant aconseguir que l'esquerra que ara s'ha fet en el mur franquista, es vagi ampliant. Es així com podrem filtrar-hi les llibertats que tant hem esperat. Unes llibertats que acabin d'un cop, amb la tònica feixista d'aquests darrers anys, en els quals el poble català ha estat manipulat sense vergonya pels qui més cridaven o es movien. Només el desori, només l'autoritarisme dels crims, els feia semblar més nombrosos.

Ara vivim un moment històric per Catalunya. La responsabilitat que, tant si volem com si no, tots els catalans tenim damunt les nostres espatlles es molt grossa. Cap de nosaltres ha de fer el joc de l'estruc. És possible que algun dia se'ns demani què varem fer per ajudar a aixecar Catalunya. Tot català hauria de contestar aquesta pregunta, pensant que, si més no, s'hi va fer amb les dents per recolzar una Generalitat que, sens dubte, pot arribar a aconseguir que alguns serveis ens siguin traspassats, amb la dotació econòmica escaient.

*Secretariat de la Comarcal
d'Esquerra Republicana
a l'Alt Empordà*

Roses

Se generaliza el malestar ante la falta de médicos

(De nuestro corresponsal, por Martí Balló).— En el curso de un acto unitario en el local de la *Unión Fraternal*, promovido por las centrales sindicales CC.OO. y U.G.T., se abordaron diversos temas de la actualidad local, destacando el que hace referencia a la deficitaria asistencia médica de la Seguridad Social, que está levantando generales protestas en la población.

Como se recordará, la conflictividad dio comienzo tras el accidente que costó la vida al doctor Pereira una noche del pasado mes de agosto, siendo él y otro más (el doctor García Rodríguez) quien tenía a su cargo la asistencia a los afiliados de la S.S. Ahora y ello es fácil comprobarlo, con las prestaciones del doctor

García no basta y se está causando un grave perjuicio, más aún, un atentado a la salud pública en detrimento de la masa de asociados que, en definitiva, sólo reclama y para ello también paga, una mejor prestación por parte de la Seguridad Social.

DOS MEDICOS, POR LO MENOS

A pesar de las gestiones realizadas desde entonces hasta la fecha, primero por el Ayuntamiento y posteriormente por todos los partidos políticos y la *Associació de Veïns*, el Instituto Nacional de Previsión no ha cubierto todavía la vacante, debido a los lentos trámites burocráticos que atrasan

considerablemente la incorporación de dos médicos, por lo menos, tal como se especificaba en la petición respaldada, por si fuera poco, por las firmas de casi 600 vecinos.

Ante la apasionada actitud de los asistentes, cuya reacción desbordó los otros temas iniciales a discutir, la reunión estuvo basada casi en exclusiva en lo que concierne a la cuestión sanitaria, comprometiéndose las arribas citadas centrales sindicales a intentar por todos los medios a su alcance, hallar urgente solución para este penoso problema. Posiblemente sería necesario ahora más que nunca, la existencia en Roses de una Cooperativa Sanitaria de la que ya nos hicimos eco en uno de los primeros números de 9 PAÍS.